

Întrebări frecvente

despre

Directiva 2012/19/UE privind deșeurile de echipamente electrice și
electronice

(DEEE)

Aprilie 2014

Cuvânt înainte

Scopul prezentului document intitulat *Întrebări frecvente* este acela de a clarifica anumite aspecte ale Directivei 2012/19/UE (denumită în continuare „Directiva”), care a intrat în vigoare la data de 13 august 2012 și pe care statele membre trebuiau să o transpună în legislația națională până la data de 14 februarie 2014. La acea dată, Directiva 2002/96/CE („vechea Directivă DEEE”) a fost abrogată.

Obiectivul principal al documentului este acela de a ajuta autoritățile de stat competente și operatorii economici să interpreteze prevederile Directivei pentru a putea respecta cerințele Directivei. Cu toate acestea, pentru că Directiva se adresează numai statelor membre, drepturile și obligațiile entităților private decurg exclusiv din măsurile pe care le iau autoritățile statelor membre pentru a o implementa.

La formularea răspunsurilor la întrebările menționate în documentul *Întrebări frecvente*, s-au aplicat următoarele două criterii:

- ele nu trebuie să se abată de la răspunsurile date în documentul *Întrebări frecvente* din august 2006 cu privire la vechea Directivă DEEE decât dacă textul juridic de bază a fost modificat; răspunsurile pot fi date acum cu mai multă exactitate sau, în câteva cazuri, a fost necesară o interpretare diferită.
- ele nu trebuie să se abată de la răspunsurile date la „întrebările frecvente” din documentul RoHS 2 Întrebări frecvente, decât dacă diferențele dintre obiectivele și natura celor două Directive impun un alt răspuns.

Prezentul document este un „document evolutiv”, iar, dacă este necesar, Comisia îl poate actualiza în funcție de experiențele pe care le are cu implementarea noii Directive și a oricăror cerințe viitoare. Prezentul document înlocuiește documentul *Întrebări frecvente* cu privire la vechea Directivă DEEE, care a fost abrogat.

După cum se obișnuiește, prezentul document reflectă opiniile DG Mediu, prin urmare nu are caracter legal obligatoriu. Interpretarea definitivă a legislației Uniunii constituie unica prerogativă a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Aprilie 2014

Cuprins

1.	ÎNTREBĂRI GENERALE REFERITOARE LA IMPLEMENTAREA DIRECTIVEI	5
1.1.	Când începe să se aplice Directiva?	5
1.2.	De unde se pot obține informații despre prevederile Directivei?	5
2.	OBIECTUL ȘI SCOPUL DIRECTIVEI - ARTICOLUL 1	6
2.1.	Care este obiectivul general al Directivei?	6
3.	DOMENIUL DE APLICARE - ARTICOLUL 2	6
3.1.	Care sunt criteriile pentru a determina dacă un produs se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei?	6
3.2.	Care este domeniul de aplicare al Directivei începând cu 15.08.2018?	6
3.3.	Statele membre trebuie să schimbe/să restructureze categoriile din Anexa I la Directivă în perioada de tranziție?	7
3.4.	Directiva se aplică EEE de uz profesional?	7
3.5.	Directiva se aplică bateriilor?	7
3.6.	Componentele se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei?	8
3.7.	Etichetele de identificare prin radiofrecvență (RFID) se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei?	8
3.8.	Antenele și cablurile se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei?	8
3.9.	Cartușele de imprimantă se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei?	8
3.10.	Invertoarele se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei?	8
3.11.	Un echipament care conține celule, module sau panouri fotovoltaice este panou fotovoltaic din categoria 4 a Anexei I la Directivă?	9
3.12.	Se poate considera că un echipament cu ecran mai mare de 100 cm ² intră în categoria 2 din Anexa III?	9
3.13.	Se încadrează toate echipamentele de iluminat în domeniul de aplicare al Directivei?	9
3.14.	Ce tip de echipamente fac parte din excluderea de la Articolul 2(3)(b) ca „proiectate și instalate special ca parte a unui alt tip de echipament...”?	10
3.15.	Echipamentele de cercetare și dezvoltare sunt excluse din domeniul de aplicare al Directivei?	11
3.16.	Toate echipamentele medicale sunt excluse din domeniul de aplicare al Directivei?	11
3.17.	Echipamentele cum sunt echipamentele TI și de telecomunicații folosite în instalații fixe de mari dimensiuni sau în unelte industriale fixe de mari dimensiuni sunt excluse din domeniul de aplicare?	12
3.18.	Echipamentele de iluminat sunt vizate de excluderea de la instalații fixe de mari dimensiuni?	12
4.	DEFINIȚII - ARTICOLUL 3	12
4.1.	Ce înseamnă „dependente de curenți electrici sau câmpuri electromagnetice pentru a funcționa corespunzător”?	12
4.2.	Ce sunt instalațiile fixe de mari dimensiuni și uneltele industriale fixe de mari dimensiuni?	13
4.3.	O companie care fabrică EEE într-un stat membru și care exportă 100% din producție este considerată producător în respectivul stat membru?	13
4.4.	Un fabricant sau un vânzător care nu are sediu în niciun stat membru poate fi considerat producător de EEE?	13
4.5.	O persoană fizică sau juridică ce introduce pe piața unui stat membru, cu titlu profesional, EEE dintr-o țară terță sau din alt stat membru trebuie să aibă echipamentul sub nume propriu pentru a fi considerat producător?	13
4.6.	Ce sunt „EEE care ar putea fi utilizate atât de gospodării particulare, cât și de utilizatori în afara gospodăriilor particulare” (ale căror deșeuri „sunt considerate în orice caz DEEE provenite de la gospodării particulare”)?	14
4.7.	Introducerea pe piață cu titlu profesional a EEE folosite deja într-un stat membru pe teritoriul altui stat membru corespunde cu definiția „introducerii pe piață”?	14
5.	COLECTAREA SEPARATĂ- ARTICOLUL 5	14
5.1.	Ce responsabilități au distribuitorii în legătură cu colectarea separată a DEEE?	14
5.2.	Cum se măsoară dimensiunile externe ale EEE „foarte mici”?	15
6.	CENTRELE DE REUTILIZARE — ARTICOLUL 6	15
6.1.	Centrele de reutilizare pot avea acces la punctele de colectare?	15
7.	RATA DE COLECTARE - ARTICOLUL 7	16
7.1.	Cine este responsabil pentru atingerea ratelor de colectare	16

7.2.	Statele membre pot stabili rate de colectare mai ambițioase?	16
7.3.	Statele membre trebuie să aleagă între o „rată de colectare bazată pe 65% din EEE introduse pe piață în cei trei ani precedenți” și o „rată de colectare bazată pe 85% din DEEE generate în teritoriul lor”?	16
7.4.	Cum calculează statele membre rata de colectare bazată pe 65% din EEE introduse pe piață în cei trei ani precedenți sau rata de colectare bazată pe 85% din DEEE generate pe teritoriul lor?	16
7.5.	Pot solicita statele membre ca informațiile despre toate DEEE colectate separat prin orice modalitate să le fie raportate gratuit?	17
7.6.	Statele membre trebuie să colecteze informații despre DEEE colectate prin orice modalitate?	17
7.7.	Rata de colectare trebuie să se aplice anumitor categorii de produse?	18
7.8.	Care este legătura dintre rata de colectare prevăzută la Articolul 7(1) și DEEE de la alți utilizatori în afară de gospodării particulare?	18
8.	INFORMAȚII PENTRU UTILIZATORI ȘI INFORMAȚII PENTRU STAȚIILE DE TRATARE-ARTICOLELE 14 ȘI 15	18
8.1.	Dacă EEE este marcat atunci când este introdus pe piața unui stat membru, EEE trebuie să fie marcat din nou atunci când este comercializat între state membre?	18
9.	REPREZENTANTUL AUTORIZAT - ARTICOLUL 17	19
9.1.	Producătorii au dreptul de a numi un reprezentant autorizat în loc să aibă sediu într-un stat membru?	19
10.	INSPECTAREA ȘI MONITORIZAREA - ARTICOLUL 23	19
10.1.	Articolul 23(2) vrea să spună că statele membre trebuie să impună criteriile din Anexa VI pentru toate transferurile de EEE folosite?	19
10.2.	Articolul 23(2) se aplică și transferurilor de EEE folosite între statele membre?	20
10.3.	Producătorul/persoana responsabilă pentru transfer poate fi răspunzător/răspunzătoare pentru costurile de depozitare chiar dacă se dovedește că EEE folosite suspectate de a fi DEEE nu sunt DEEE?	20
11.	CERINȚE MINIME PRIVIND TRANSFERURILE - ANEXA VI	20
11.1.	„Posesorul” EEE folosite este întotdeauna proprietarul legal al respectivelor EEE?	20
11.2.	Protecția corespunzătoare împotriva deteriorării în timpul transferului, al încărcării și al descărcării necesită o ambalare suficientă și o stivuire corespunzătoare a încărcăturii?	20
11.3.	Ce înseamnă „garanție” în contextul Anexei VI punctul 2(a)?	21
11.4.	Derogarea de la cerințele menționate la punctul 2 din Anexa VI se aplică atunci când EEE folosite de transferat se supun unui contract de leasing?	21
11.5.	În ce cazuri se aplică derogarea din Anexa VI punctul 2(b)?	21
11.6.	Care este scopul „declarației de responsabilitate a persoanei responsabile”? Cum trebuie să arate această declarație?	21
11.7.	Este necesar să se furnizeze toate informațiile menționate la punctul 5 din Anexa VI pentru a se dovedi că un obiect constituie EEE folosit?	22
11.8.	EEE excluse din domeniul de aplicare al Directivei trebuie să îndeplinească cerințele Anexei VI la transfer?	22
ANEXA		23
	PARTEA 1: Arbore decizional - Cum pot afla dacă Directiva se aplică produsului meu?	24
	PARTEA 2: Descrierea criteriilor care stabilesc dacă un anumit echipament se încadrează sau nu în domeniul de aplicare al Directivei – exemple	25

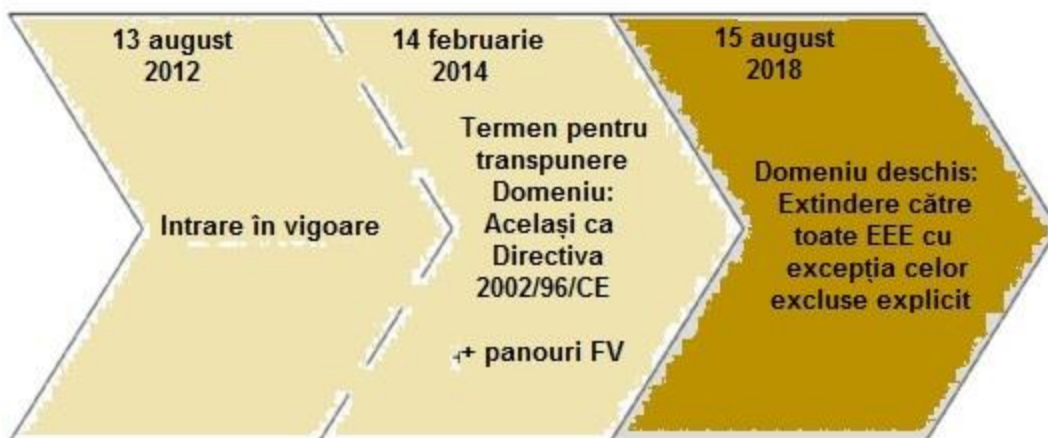
1. 1. Întrebări generale referitoare la implementarea directivei

1.1. Când începe să se aplice Directiva?

Noua Directivă DEEE 2012/19/UE (denumită în continuare „Directiva”) a intrat în vigoare la data de 13 august 2012 și a trebuit să fie transpusă în legislația națională până la data de 14 februarie 2014. La acea dată, vechea Directivă DEEE („Directiva 2002/96/CE”) a fost abrogată.

Perioada dintre 13 august 2012 și 14 august 2018 este o perioadă de tranziție. În această perioadă, domeniul de aplicare al Directivei este identic cu domeniul vechii Directive (10 categorii de echipamente electrice și electronice (EEE)) cu excepția panourilor fotovoltaice (panouri FV), care au fost adăugate domeniului de aplicare al Directivei cu aplicare imediată.

Începând cu 15 august 2018, domeniul de aplicare al Directivei este extins astfel încât să includă toate EEE. Toate EEE vor fi apoi împărțite în 6 categorii în loc de 10, care există acum.

1.2. De unde se pot obține informații despre prevederile Directivei?

Legislația care se aplică persoanelor fizice și juridice este în principal legislația națională a statelor membre ale UE care transpun Directiva. Prin urmare, întrebările fiecărei părți interesate trebuie să fie adresate autorităților naționale responsabile pentru transpunerea și implementarea Directivei, a căror listă se poate găsi aici:

<http://ec.europa.eu/environment/waste/weee/contacts.en.htm>.

Întrebările referitoare la aspectele practice ale înregistrării producătorilor pot fi adresate registrelor naționale, a căror listă este inclusă în lista punctelor de contact naționale menționate mai sus. Informații despre înregistrare se pot obține și de la „Rețeaua Europeană a Registrelor” (EWRN), o rețea ce reprezintă numeroase registre naționale ale statelor membre. EWRN poate furniza informații despre regulile de înregistrare în aceste state membre. Rețeaua poate fi contactată pe <https://www.ewrn.org/contact-us>.

Întrebările pentru Comisia Europeană se pot trimite la DG Mediu. Pentru o listă a linkurilor utile, consultați site-ul Comisiei: <http://ec.europa.eu/environment/waste/weee/links.en.htm>

2. OBIECTUL ȘI SCOPUL DIRECTIVEI - Articolul 1

2.1. Care este obiectivul general al Directivei?

Obiectivul Directivei este acela de a preveni și de a reduce efectele negative asupra mediului provocate de generarea și gestionarea DEEE și de utilizarea resurselor.

După cum se menționează în secțiunea introductivă 6 a Directivei, scopul principal îl constituie contribuția la obținerea unei producții și a unui consum durabil, în primul rând, prin prevenirea producerii de DEEE și, în plus, prin reutilizarea, reciclarea și alte forme de valorificare a acestor deșeuri. Directiva încorporează astfel ierarhia deșeurilor stabilită la Articolul 4 din Directiva 2008/98/CE privind deșeurile¹.

¹ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind deșeurile (Directiva-cadru privind deșeurile), (JO L 312, 22.11.2008, pag. 3.)

3. DOMENIUL DE APLICARE - Articolul 2

3.1. Care sunt criteriile pentru a determina dacă un produs se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei?

Pentru a răspunde la această întrebare trebuie să se aibă în vedere două aspecte importante:

1. Echipamentul corespunde cu definiția EEE?
2. Echipamentul se încadrează la vreuna dintre excluseri?

Articolul 2 al Directivei definește domeniul de aplicare al Directivei și listează echipamentele excluse din domeniul de aplicare.

Partea 1 a Anexei la prezentul document Întrebări frecvente conține un „arbore decizional” care se folosește pentru a se stabili dacă un anumit echipament corespunde cu definiția EEE și, prin urmare, dacă se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei.

Partea 2 a Anexei oferă o descriere a criteriilor care stabilesc dacă un produs se încadrează sau nu în domeniul de aplicare al Directivei, precum și descrierea și un număr de exemple referitoare la excluserile din domeniul de aplicare.

3.2. Care este domeniul de aplicare al Directivei începând cu 15.08.2018?

Începând cu 15 august 2018, Directiva va avea un „domeniu de aplicare deschis” și toate EEE trebuie să fie încadrate într-una din cele șase categorii noi prevăzute în Anexa III. Conform domeniului de aplicare deschis, orice echipament care corespunde definiției EEE prevăzute la Articolul 3(1)(a) intră în domeniul de aplicare.

Din momentul intrării în vigoare a domeniului de aplicare deschis, EEE nu se încadrează în domeniu numai dacă face parte dintr-una dintre excluserile menționate explicit la Articolul 2, alineatele (3) și (4).

3.3. Statele membre trebuie să schimbe/să restructureze categoriile din Anexa I la Directivă în perioada de tranziție?

Nu. Până la sfârșitul perioadei de tranziție (14 august 2018), aceleași 10 categorii de EEE indicate în Directiva 2002/96/CE rămân în vigoare în ceea ce privește obiectivele și obligațiile de raportare. Cu toate acestea, în Directiva nouă există o adăugire la categoria 4 din Anexa I: în perioada de tranziție, categoria 4 nu include numai echipamentele de consum, ci și panourile fotovoltaice.

Abia începând cu 15 august 2018 toate EEE vor fi clasificate în cele 6 categorii prevăzute în Anexa III a Directivei cu privire la obiective și raportare.

Statele membre și alți actori relevanți sunt liberi să conceapă și să utilizeze (sub)categoriile suplimentare cu condiția ca raportarea la Comisie să fie conformă cu cerințele Directivei.

3.4. Directiva se aplică EEE de uz profesional?

Da. Secțiunea introductivă 9 menționează clar că Directiva include toate EEE utilizate de consumatori și EEE concepute pentru uz profesional. Toate tipurile de echipamente electrice și electronice care corespund definiției EEE prevăzute la Articolul 3(1)(a) se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei dacă nu beneficiază de excludere în baza Articolului 2. Trebuie să se observe însă că:

1. Conform Articolului 7(1), până în 2015, obiectivul de colectare (4 kg/locuitor/an) se referă numai la DEEE din gospodării particulare; din 2016, obiectivul de colectare va include ambele tipuri de DEEE ([consultați și întrebarea 7.8](#)).
2. În cazul DEEE care provin din gospodării particulare, prevederile referitoare la finanțare sunt prevăzute la Articolul 12, iar în cazul DEEE care provin de la alți utilizatori în afară de gospodării particulare, prevederile sunt indicate la Articolul 13.

3.5. Directiva se aplică bateriilor?

Conform Directivei bateriilor, un producător de echipamente electrice și electronice care conțin baterie este considerat și producător de baterii². Prin acest lucru se asigură existența unui producător responsabil pentru toate bateriile introduse pe piața UE indiferent dacă bateriile sunt introduse pe piață singure sau încorporate în EEE. Statele membre trebuie să evite taxarea dublă a producătorilor în cazul în care bateriile sunt colectate cu aparatul în baza Directivei DEEE.

Bateriile încorporate în DEEE se colectează conform Directivei DEEE. Cu toate acestea, conform Anexei VII la Directivă, după colectare, ele se scot (prin metode manuale, mecanice, chimice sau metalurgice) din DEEE și se iau în considerare la calcularea obiectivelor de colectare ale Directivei bateriilor. De asemenea, se supun cerințelor de reciclare din Directiva bateriilor.

3.6. Componentele se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei?

Componentele intră în clasa de articole care, după asamblare, ajută un EEE să funcționeze corespunzător. Componentele introduse pe piață separat pentru a fi utilizate la fabricarea și/sau repararea unui EEE nu se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei decât dacă au o funcție independentă.

Cu toate acestea, un kit de autoasamblare alcătuit din componente care formează un EEE la asamblare constituie un EEE în faza în care este vândut ca kit de asamblat (exemplu: elicopter electric cu telecomandă livrat ca kit de asamblat).

3.7. Etichetele de identificare prin radiofrecvență (RFID) se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei?

Da. Etichetele RFID (active și pasive) corespund definiției EEE prevăzute la Articolul 3(1)(a) și, prin urmare, se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei dacă nu beneficiază de excludere în baza Articolului 2.

3.8. Antenele și cablurile se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei?

Antenele și cablurile folosite pentru transfer de curenți electrice și câmpuri electromagnetice corespund definiției EEE prevăzute la Articolul 3(1)(a) și, prin urmare, se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei.

Cu toate acestea, cablurile care sunt componentele altor EEE (fie interne - atașate permanent -, fie conectate extern și detașabile, dar vândute împreună sau comercializate/transportate pentru a fi utilizate cu EEE) nu se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei. Cablurile introduse pe piață individual care nu fac parte dintr-un EEE sunt considerate ele însele EEE.

3.9. Cartușele de imprimantă se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei?

Depinde de tipul cartușului de imprimantă.

Un cartuș de imprimantă se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei dacă corespunde definiției EEE menționate la Articolul 3(1)(a) și nu este vizat de excluderile de la Articolul 2 al Directivei. Criteriul decisiv îl constituie corespondența cu definiția EEE. Astfel, cartușele de imprimantă care conțin piese electrice și depind de curenți electrice sau câmpuri electromagnetice pentru a funcționa corespunzător se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei.

Cartușele de imprimantă care constau numai din tuș și un recipient, fără piese electrice, nu se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei.

3.10. Invertoarele se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei?

Un invertor (adică, un dispozitiv electric care transformă curentul continuu (c.c.) în curent alternativ (c.a.), folosit frecvent pentru a furniza c.a. din surse de c.c., cum sunt panourile solare sau bateriile) corespunde cu definiția EEE de la Articolul 3(1)(a) și, prin

² Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE (JO L 266, 26.09.2006, pag. 1) modificată prin Directiva 2013/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori cu privire la introducerea pe piață a bateriilor și acumulatorilor portabili care conțin cadmiu concepute pentru unelte electrice fără fir și a bateriilor de tip pastilă cu conținut redus de mercur (JO L 329, 10.12.2013, pag. 5).

urmare, se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei. Un exemplu de invertor care se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei este unul utilizat într-o instalație fotovoltaică.

Cu toate acestea, un invertor nu se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei în următoarele cazuri:

- dacă este conceput și introdus pe piață ca componentă care se integrează în alt EEE,
- dacă este exclus conform Articolului 2, de exemplu este proiectat special și instalat ca parte dintr-un alt tip de echipament care este exclus sau nu se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei, iar invertorul își poate îndeplini funcția numai dacă face parte din respectivul echipament.

3.11. Un echipament care conține celule, module sau panouri fotovoltaice este panou fotovoltaic din categoria 4 a Anexei I la Directivă?

Nu. Depinde de natura exactă a echipamentului. Un panou fotovoltaic (FF) este un echipament electric conceput cu scopul exclusiv de a genera energie electrică din lumină solară pentru întrebuințări publice, comerciale, industriale, rurale și rezidențiale. Această definiție nu include echipamentele cu celule fotovoltaice integrate a căror funcție este aceea de a genera energia electrică necesară pentru a face echipamentul să funcționeze. Următoarea listă neexhaustivă indică echipamentele care conțin o baterie solară care nu se consideră panouri fotovoltaice, dar care se încadrează în alte categorii de echipamente vizate de Directivă: aparat de aer condiționat solar, rucsac solar, încărcător de telefon cu baterie solară, ventilator solar, tastatură solară, lampă solară, notebook solar, calculator alimentat cu energie solară, fântână alimentată cu energie solară, radio alimentat cu energie solară, frigider alimentat cu energie solară, ceas alimentat cu energie solară, indicatoare luminoase solare pentru șosele și lămpi solare pentru grădini.

Acest tip de echipament nu trebuie să fie raportat ca panou fotovoltaic în categoria 4 din Anexa I, dar trebuie să fie raportat la categoria respectivă (ex. un calculator de buzunar cu un panou fotovoltaic mic trebuie să fie raportat la categoria 3 din Anexa I, o sursă de iluminat cu un panou fotovoltaic mic trebuie să fie raportat la categoria 5 din Anexa I).

3.12. Se poate considera că un echipament cu ecran mai mare de 100 cm² intră în categoria 2 din Anexa III?

Nu. Nu se consideră că EEE care conțin ecrane mai mari de 100 cm², dar a căror funcție principală diferă de afișarea imaginilor sau a informațiilor animate sau neanimate pe un ecran, fac parte din categoria 2 din Anexa III, întrucât acest lucru ar distorsiona conținutul informativ al rapoartelor. Produsele ca mașinile de spălat rufe, frigiderele și imprimantele (care se întâmplă să aibă un ecran mai mare de 100 cm² și a căror funcție principală diferă de cea a unui monitor) se raportează în categoria de care aparțin, nu în categoria 2 din Anexa III.

3.13. Se încadrează toate echipamentele de iluminat în domeniul de aplicare al Directivei?

Da, atât în perioada de tranziție, cât și în perioada cu domeniu de aplicare deschis, toate tipurile de lămpi și corpuri de iluminat se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei dacă nu beneficiază de excludere în baza Articolului 2. Începând cu perioada domeniului de aplicare deschis, exceptarea „corpurilor de iluminat din gospodării” (consultați categoria 5 din

Anexa II la Directivă) nu se mai aplică, în timp ce becurile cu filament (lămpi cu filament) continuă să fie excluse din domeniul de aplicare al Directivei.

Orice sursă de iluminat care corespunde definiției EEE indicate la Articolul 3(1)(a) este o lampă care se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei. Acest lucru include sursele de iluminat care folosesc tehnologie LED sau OLED și lămpile retrofite cu LED introduse pe piață ca produse individuale. Cu toate acestea, sursele de iluminat cum sunt cipurile cu LED sau modulele integrale introduse pe piață pentru a fi integrate sau încorporate în lămpi sau surse cu LED nu se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei, pentru că sunt componente ale unui EEE.

În ceea ce privește clasificarea echipamentelor de iluminat în categorii de EEE:

- În perioada de tranziție, toate tipurile diferite de echipamente de iluminat (lămpi și corpuri de iluminat) se încadrează în categoria 5 „echipamente de iluminat” din Anexa I;
- În perioada cu domeniu de aplicare deschis, echipamentele de iluminat pot fi clasificate în trei categorii indicate în Anexa III, în funcție de tip și de dimensiune, și anume

- toate tipurile diferite de surse de iluminat intră în categoria 3 („lămpi”) și
- corpurile de iluminat intră în categoria 4 (echipamente mari) sau în categoria 5 (echipamente mici), în funcție de dimensiune.

3.14. Ce tip de echipamente fac parte din excluderea de la Articolul 2(3)(b) ca „proiectate și instalate special ca parte a unui alt tip de echipament”?

Dacă echipamentul este fabricat special pentru a fi instalat ca parte a unui alt tip de echipament ce este exclus sau nu se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei și care își poate îndeplini rolul doar dacă este inclus în echipamentul respectiv, echipamentul este „proiectat special” și nu se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei (Articolul 2(3)(b)). În aceste cazuri, echipament „proiectat special” înseamnă că este de fabricație individuală, deoarece este conceput să satisfacă cerințele unei anumite întrebuițări a echipamentului din care face parte.

Exemple de echipamente proiectate special pentru a fi instalate ca parte din alt tip de echipament care este *exclus* din domeniul de aplicare al Directivei includ:

- echipament proiectat special, dimensionat și personalizat pentru a fi utilizat ca parte dintr-o instalație fixă de mari dimensiuni (ex. echipamente cu senzori cu o dimensiune, o interfață electrică și funcții de montare concepute pentru a se potrivi în interiorul capetelor de mașini de găurit).
- echipament proiectat special pentru a fi instalat ca parte dintr-o unealtă industrială fixă de mari dimensiuni (ex. pompe concepute pentru transportarea lubrifianților de răcire pentru aceste tipuri de unelte).

Exemple de echipamente proiectate special pentru a fi instalate ca parte dintr-un alt tip de echipament care *nu se încadrează în domeniul de aplicare* al Directivei includ dispozitivele de navigare concepute pentru anumite modele de mașini și încorporate în mașină și echipamentele de bucătărie concepute pentru o anumită aeronavă sau gamă de aeronave. În schimb, echipamentele concepute pentru a fi montate, de exemplu, în orice automobil, cum sunt sistemele de telefonie mâini-libere și dispozitivele de navigare prin satelit retrofite, nu sunt „proiectate special” și nu beneficiază de această excludere.

3.15. Echipamentele de cercetare și dezvoltare sunt excluse din domeniul de aplicare al Directivei?

Conform Articolului 2(4)(f) al Directivei, echipamentele proiectate exclusiv pentru scopuri de cercetare și dezvoltare și accesibile doar în cadrul unor tranzacții între întreprinderi sunt excluse din domeniul de aplicare al Directivei pentru a contribui la reducerea sarcinilor inutile asupra cercetării, progresului științific, dezvoltării și inovării în UE.

Echipamentele standard, cum sunt dispozitivele de monitorizare sau instrumentele de analiză chimică și alte echipamente de laborator, care se pot utiliza atât pentru acțiuni de cercetare și dezvoltare, cât și pentru întrebuițări comerciale sau de altă natură, nu beneficiază de această excludere. Excluderea nu se aplică nici echipamentelor proiectate și introduse pe piață pentru testarea, validarea sau monitorizarea echipamentelor și/sau prototipurilor de cercetare și dezvoltare.

Exemple de EEE care pot beneficia de această excludere de la cercetare și dezvoltare includ:

- produse nefinite, cum sunt EEE prototip sau mostră/test (aceste produse încă fac parte din procesul de dezvoltare și preproducție și nu sunt comercializate).
- „vehicule de dezvoltare” personalizate interne utilizate exclusiv pentru dezvoltarea, testarea, validarea și evaluarea produselor nefinite, inclusiv pentru evaluarea conformității cu legislația și a performanțelor produselor și pentru determinarea acceptabilității de către client.

Acest tip de EEE aparține etapei de concepere, dezvoltare, proiectare sau preproducție și, prin urmare, este conceput pentru a fi utilizat în cercetare și dezvoltare.

3.16. Toate echipamentele medicale sunt excluse din domeniul de aplicare al Directivei?

Nu. Conform Articolului 2(4)(g), excluderea de la domeniul de aplicare al Directivei se aplică numai echipamentelor medicale (dispozitive medicale și dispozitive medicale pentru diagnosticare in vitro), atunci când se preconizează că aceste dispozitive vor fi infectate înaintea încheierii ciclului de viață. De asemenea, dispozitivele medicale active implantabile sunt excluse pentru a se evita obligația de scoatere a echipamentului electric din persoane decedate.

Exemple de excluderi de echipamente medicale despre care se preconizează că vor fi infectate înaintea încheierii ciclului de viață includ:

echipamentele medicale de unică folosință (ex. electrozii care se lipesc de capul unui nou-născut pentru a se monitoriza starea de sănătate a acestuia în timpul nașterii; electrozii sunt eliminați ca deșeuri spitalicești infectate; monitorul însuși, care nu intră în contact cu pacientul, nu este exclus). echipamentele medicale care, în baza reglementărilor naționale, se colectează și se tratează în regim cu pericol de infectare (deșeuri clinice).

3.17. Echipamentele cum sunt echipamentele TI și de telecomunicații folosite în instalații fixe de mari dimensiuni sau în unelte industriale fixe de mari dimensiuni sunt excluse din domeniul de aplicare?

Depinde. Echipamentele care nu sunt proiectate special și instalate ca parte dintr-o instalație sau unealtă exclusă *nu sunt excluse din domeniul de aplicare*. Detectoarele de fum, calculatoarele și cablurile sunt exemple de echipamente care se încadrează în domeniul de aplicare. Numai dacă, de exemplu, un calculator este proiectat special pentru o instalație sau unealtă de mari dimensiuni (ex. un calculator industrial care se integrează și se atașează la instalația fixă de mari dimensiuni) și dacă respectivul calculator nu poate funcționa și nu poate fi utilizat decât în cadrul instalației fixe de mari dimensiuni (din cauza hardware-ului și/sau construcției speciale), el este exclus ca fiind parte dintr-o instalație fixă de mari dimensiuni. Dacă nu este montat în instalația fixă de mari dimensiuni, calculatorul nu funcționează și nu poate fi utilizat singur.

3.18. Echipamentele de iluminat sunt vizate de excluderea de la instalații fixe de mari dimensiuni?

Nu. Articolul 2(4)(b) prevede că orice echipament care nu este proiectat special și instalat ca parte dintr-o instalație fixă de mari dimensiuni nu beneficiază de această excludere. Echipamentele de iluminat nu sunt de obicei proiectate special pentru a face parte dintr-o anumită instalație, prin urmare se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei.

4. DEFINIȚII - Articolul 3

4.1. Ce înseamnă „dependente de curenți electrici sau câmpuri electromagnetice pentru a funcționa corespunzător”?

„Dependente de curenți electrici sau câmpuri electromagnetice pentru a funcționa corespunzător” înseamnă că echipamentele au nevoie de curenți electrici sau câmpuri electromagnetice (ex. nu benzină sau gaz) pentru a-și îndeplini funcția (adică, atunci când curentul electric este oprit, echipamentul nu își poate îndeplini funcția de bază). Dacă energia electrică se folosește numai pentru funcții de asistență sau de control, acest tip de echipament nu intră sub incidența Directivei. Exemple de echipamente care nu au nevoie de energie electrică pentru a-și îndeplini funcția de bază (dar necesită, de exemplu, doar o scânteie pentru a porni), includ mașinile de tuns iarbă cu benzină și aragazurile cu gaz numai cu aprindere electronică (consultați și Anexa, Partea 2).

Anumite tipuri de echipamente care acum se încadrează în domeniul de aplicare al noii Directive RoHS (Directiva 2011/65/UE)³ în urma definiției mai exacte a termenului „dependent” (de energie electrică) date la Articolul 3(2), pot fi încă în afara domeniului de aplicare al noii Directive DEEE, întrucât Directiva nu conține această definiție mai exactă conform

³Directiva 2011/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din iunie 2011 privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice (reformare) (JO L 174, 1.7.2011, pag. 88)

căreia „dependent” înseamnă, cu privire la EEE, că are nevoie de curenți electrici pentru a-și îndeplini *cel puțin o* funcție prestabilită.

4.2. Ce sunt instalațiile fixe de mari dimensiuni și uneltele industriale fixe de mari dimensiuni?

Două dintre excluderile de la domeniul de aplicare al DEEE enumerate la Articolul 2(4) se referă la combinații de EEE în context profesional, și anume „unelte industriale fixe de mari dimensiuni” (Articolul 2(4)(b)) și „instalații fixe de mari dimensiuni” (Articolul 2(4)(c)).

„Uneltele industriale fixe de mari dimensiuni” și „instalațiile fixe de mari dimensiuni” sunt definite la Articolul 3(1) (b) și respectiv (c). Mai multe informații despre semnificația termenului „de mari dimensiuni” sunt disponibile în documentul Întrebări frecvente RoHS 2 (Întrebarea 3.1)⁴

4.3. O companie care fabrică EEE într-un stat membru și exportă 100% din producție este considerată producător în respectivul stat membru?

Nu. Conform Articolului 3(1)(f)(i), o companie care are sediul într-un stat membru și fabrică EEE sub propriul nume sau propria marcă comercială este considerată producător numai dacă comercializează EEE și sub propriul nume sau sub propria marcă comercială pe teritoriul statului membru respectiv.

4.4. Un fabricant sau un vânzător care nu are sediu în niciun stat membru poate fi considerat producător de EEE?

Da. Conform Articolului 3(1)(f)(iv), în cazurile în care producătorul sau vânzătorul cu sediul într-o țară din afara UE vinde EEE prin mijloace de comunicare la distanță direct unui utilizator final dintr-un stat membru, acest producător sau vânzător este considerat producătorul respectivelor EEE și trebuie să respecte cerințele Directivei (adică, trebuie să fie înregistrat în registrul național al fiecărui stat membru în care vinde, pentru a îndeplini obligațiile de preluare, pentru a raporta cantitățile plasate pe piața fiecărui stat membru).

Cu toate acestea, dacă un producător sau un vânzător cu sediul într-o țară din afara UE vinde EEE unui vânzător profesionist dintr-un stat membru, cel din urmă corespunde definiției producătorului de la Articolul 3(1)(f)(iii) și este cel care trebuie să respecte cerințele Directivei.

4.5. O persoană fizică sau juridică ce introduce pe piața unui stat membru, cu titlu profesional, EEE dintr-o țară terță sau din alt stat membru trebuie să aibă echipamentul sub nume propriu pentru a fi considerat producător?

Nu. Orice persoană fizică sau juridică ce introduce pe piața unui stat membru EEE, cu titlu profesional, dintr-o țară terță sau din alt stat membru corespunde definiției producătorului de la Articolul 3(1)(f)(iii) indiferent dacă EEE poartă propriul nume sau nu.

4.6. Ce sunt „EEE care ar putea fi utilizate atât de gospodării particulare, cât și de utilizatori în afara gospodăriilor particulare” (ale căror deșeuri „sunt considerate în orice caz DEEE provenite de la gospodării particulare”)?

Acest termen, care în Directivă a fost adăugat definiției „DEEE din gospodării particulare” date la Articolul 3(1)(h), se referă la echipamente electrice și electronice care, prin prisma naturii, se presupune că pot fi utilizate atât de gospodării particulare, cât și de alți utilizatori în afară de gospodării particulare (utilizatori profesioniști). Aceste echipamente trebuie să fie

Documentul Întrebări frecvente RoHS 2 este disponibil pe site-ul http://ec.europa.eu/environment/waste/rohs_eee/pdf/faq.pdf

înregistrate și raportate ca echipamente de uz casnic, iar deșeurile lor trebuie să fie considerate DEEE din gospodării particulare.

Exemple de astfel de echipamente includ:

- calculatoare personale și telefoane care sunt utilizate atât de gospodării particulare, cât și în context comercial/industrial;
- panouri fotovoltaice standard care funcționează la o tensiune sau cu un consum de putere sau care generează energie electrică în intervalul disponibil în gospodării particulare.

Exemple de echipamente electrice și electronice care, prin natura lor, *nu* ar trebui să fie utilizate de gospodării particulare includ:

- dispozitive medicale utilizate numai în spitale și centre medicale (ex. echipamente medicale cu raze X);
- EEE care funcționează la o tensiune sau cu un consum de putere sau care generează energie electrică în afara intervalului disponibil în gospodării particulare (ex. sisteme fotovoltaice de mari dimensiuni pentru uz profesional) și EEE pentru care este nevoie de licență profesională sau de autorizație de punere în funcțiune (ex. stații de bază care necesită licență de la autoritatea de telecomunicații).

4.7. Introducerea pe piață cu titlu profesional a EEE folosite deja într-un stat membru pe teritoriul altui stat membru corespunde cu definiția „introducerii pe piață”?

Da. Directiva se aplică la nivel de stat membru; numai echipamentele mutate *în cadrul* unui stat membru rămân pe aceeași piață în care au fost introduse inițial.

Dacă EEE sunt introduse pe piața unui stat membru din alt stat membru *cu titlu profesional*, se consideră o nouă „introducere pe piață”, conform Articolului 3(1)(k). Această interpretare se aplică oricărui EEE la mâna a doua, reutilizat sau refabricat care se vinde cu titlu profesional. Nu se aplică revânzării de către utilizatorul final a EEE folosite.

5. COLECTAREA SEPARATĂ- Articolul 5

5.1. Ce responsabilități au distribuitorii în legătură cu colectarea separată a DEEE?

Articolul 5(2)(b) al Directivei obligă distribuitorii să accepte un articol aruncat atunci când se achiziționează unul echivalent. Dacă statele membre doresc o derogare de la această dispoziție, ele trebuie să se asigure că predarea DEEE nu este îngreunată din acest motiv pentru deținătorul final și că rămâne gratuită pentru acesta.

Articolul 5(2)(c) le solicită distribuitorilor, care au spații de vânzare în domeniul EEE de cel puțin 400 m², să accepte DEEE de dimensiuni foarte mici (nicio dimensiune exterioară mai mare de 25 cm) atunci când le sunt returnate, fără ca utilizatorul final să cumpere EEE de tip echivalent. Dacă statele membre doresc să se abată de la această dispoziție aplicând sisteme de colectare alternative existente, trebuie să se dovedească că respectivele sisteme sunt cel puțin la fel de eficiente, iar evaluarea trebuie să fie făcută publică.

5.2. Cum se măsoară dimensiunile externe ale EEE „foarte mici”?

În conformitate cu Articolul 5(2)(c), EEE „foarte mici” sunt EEE care nu au nicio dimensiune externă mai mare de 25 cm. Pentru a măsura dimensiunile externe pentru:

a) echipamente „foarte mici” cu suprafețe curbate:

Desenați un chenar în jurul echipamentului și măsurați-i dimensiunile.

b) echipamente „foarte mici” cu accesorii:

Măsurați dimensiunile desenând un chenar în jurul echipamentului fără accesoriile care se pot scoate din el și măsurați dimensiunile accesoriilor separat. De exemplu, dacă un telefon mobil este aruncat cu încărcător, ele reprezintă două produse. În acest, dimensiunile telefonului mobil și ale încărcătorului trebuie să fie măsurate separat prin desenarea unui chenar în jurul fiecăruia.

c) cabluri:

Măsurați dimensiunile desenând un chenar în jurul celei mai compacte forme de a ambala cablurile.

6. CENTRELE DE REUTILIZARE — Articolul 6

6.1. Centrele de reutilizare pot avea acces la punctele de colectare?

Da. Articolul 6(2) le solicită statelor membre să promoveze ideea că sistemele sau instalațiile de colectare asigură, după caz, separarea la centrele de colectare a DEEE care urmează să fie pregătite pentru reutilizare și asigurarea accesului la DEEE pentru personalul din centrele de reutilizare, cu condiția ca centrele de reutilizare să fie acreditate conform Anexei IV (punctul 16) din Directiva-cadru a deșeurilor 2008/98/CE.

În ceea ce privește accesul centrelor de reutilizare la punctele de colectare, se pot aplica o serie de practici existente în statele membre. De exemplu, dacă sistemele de preluare a responsabilității producătorului înființează centre de colectare, ele pot controla și accesul la toate centrele de colectare și pot coopera cu centre de reutilizare acreditate. Accesul poate fi acordat și pe baza unor contracte individuale între respectivii operatori și centrul/centrele de reutilizare; printre exemplele de „operatori” se numără municipalitățile sau asociațiile de municipalități (care administrează centrele de colectare municipale), societățile private de colectare a deșeurilor (care administrează scheme de conformitate, centre de colectare regionale) sau întreprinderile sociale (care administrează centre de colectare în calitate de antreprenori pentru municipalități și/sau scheme de conformitate).

7. RATA DE COLECTARE - Articolul 7

7.1. Cine este responsabil pentru atingerea ratelor de colectare?

Conform Articolului 7(1), statele membre se asigură că se ating ratele de colectare menționate la alineatul 7(1).

Pentru atingerea ratei de colectare, statele membre trebuie să se asigure că sunt stabilite sisteme colective și/sau individuale, că sunt înființate centre de colectare adecvate și accesibile și că se iau și se promovează măsuri de intensificare a colectării (ex. campanii de informare la nivel național).

Autoritățile naționale trebuie să se asigure că ratele de colectare se ating luându-se în considerare toate canalele, conform Articolului 16(4). Statele membre trebuie să adopte măsuri de colectare a informațiilor despre toate DEEE care sunt colectate separat. Este esențial ca statele membre să se asigure că oricine gestionează DEEE (ex. reciclatori, colectori de deșeurii, autorități locale, comercianți), le raportează corect, incluzând tipul și cantitatea de DEEE pe care le gestionează.

7.2. Statele membre pot stabili rate de colectare mai ambițioase?

Da. Conform ultimului alineat al Articolului 7(1), statele membre pot stabili rate mai ambițioase pentru colectarea separată a DEEE și trebuie să raporteze Comisiei acest lucru.

7.3. Statele membre trebuie să aleagă între o „rată de colectare bazată pe 65% din EEE introduse pe piață în cei trei ani precedenți” și o „rată de colectare bazată pe 85% din DEEE generate în teritoriul lor”?

Nu. Articolul 7(1) nu le solicită statelor membre să aleagă. Începând cu 2019 (șapte ani de la intrarea în vigoare), Articolul 7(1) le solicită statelor membre doar să demonstreze atingerea uneia dintre ratele de colectare. Acest lucru înseamnă că statelor membre li se permite să demonstreze conformitatea anuală fie cu prima, fie cu a doua rată de colectare, și că nu trebuie să aleagă în prealabil pe ce bază urmează a fi raportată rata de colectare.

7.4. Cum vor calcula statele membre rata de colectare bazată pe 65% din EEE introduse pe piață în cei trei ani precedenți sau rata de colectare bazată pe 85% din DEEE generate în teritoriul lor?

Începând cu 2019, rata de colectare minimă de atins anual va fi de 65% din greutatea medie a EEE introduse pe piață în cei trei ani precedenți în statul membru în cauză sau, alternativ, 85% din DEEE generate pe teritoriul statului membru, conform Articolului 7(1).

Statele membre care preferă să demonstreze conformitatea cu prima rată de colectare pentru un an de referință (x) trebuie să calculeze greutatea medie a EEE introduse pe piață în cei trei ani precedenți, și anume anii (x-1), (x-2) și (x-3). Așadar, pentru primul an în care se aplică acest obiectiv,

2019, rata de colectare trebuie să se calculeze ca procent din greutatea de EEE introduse pe piață în anii 2018, 2017 și 2016.

Statele membre care preferă să demonstreze conformitatea cu a doua rată de colectare pentru un an de referință (x) trebuie să calculeze greutatea DEEE generate în anul respectiv (x). Așadar, pentru primul an în care se aplică acest obiectiv, 2019, rata de colectare se calculează ca procent din greutatea de DEEE generate pe teritoriul statului membru în același an 2019.

Pentru a calcula greutatea de EEE introduse pe piața națională și greutatea de DEEE generate pe teritoriul lor, statele membre trebuie să aplice metodologiile stabilite de Comisie conform Articolului 7(5).

7.5. Pot solicita statele membre ca informațiile despre toate DEEE colectate separat prin orice modalitate să le fie raportate gratuit?

Da. Articolul 7(2) prevede că statele membre trebuie să colecteze informații despre toate DEEE colectate separat. Statele membre colectează informații de la instalațiile de colectare și tratare, de la distribuitori și de la producători sau terți care acționează în numele lor. Informațiile trebuie să fie transmise gratuit statelor membre. Totuși, statelor membre le este lăsată suficientă libertate cu privire la regulile de implementare la nivel național a sistemelor naționale de colectare a datelor.

7.6. Statele membre trebuie să colecteze informații despre DEEE colectate prin orice modalitate?

Da. Conform Articolului 16(4), statele membre trebuie să colecteze informații despre DEEE colectate prin orice modalitate. Acest lucru înseamnă că statele membre trebuie să adopte măsuri pentru a implica toți actorii în colectarea DEEE și să primească informații despre cantitățile și categoriile de DEEE colectate prin toate modalitățile.

Există fluxuri însemnate de DEEE în afara schemelor de preluare a responsabilității producătorului stabilite și operate de producători și este important ca toate DEEE colectate separat prin diferite modalități să fie luate în considerare la rata de colectare. Aceste „fluxuri de WEEE gratuite” sunt colectate de o serie de actori, de la colectori mici din ușă-n ușă la comercianți și reciclatori mari de deșeuri. Provocarea statelor membre este aceea de a se asigura că aceste „fluxuri de WEEE gratuite” sunt măsurate corect și că toate DEEE colectate separat sunt supuse unei tratări corespunzătoare.

Dată fiind complexitatea fluxurilor de DEEE și în baza Articolului 16(4), statele membre pot alege să folosească estimări motivate cu privire la DEEE colectate prin orice modalitate pentru a demonstra sau pentru a putea demonstra atingerea ratelor de colectare prevăzute de Articolul 7(1). Estimările motivate trebuie să fie susținute de metodologii științifice independente și să se bazeze cât mai mult posibil pe date reale din piață.

7.7. Rata de colectare trebuie să se aplice anumitor categorii de produse?

Nu. Rata de colectare menționată la Articolul 7(1) nu stabilește rate de colectare individuale pentru anumite categorii de produse. Se referă la obiectivul național de atins pentru DEEE în general, nu la fiecare dintre diversele categorii de DEEE.

Articolul 7(6) prevede că Comisia trebuie să examineze eventuala stabilire a unor rate de colectare individuale pentru una sau mai multe categorii indicate în Anexa III, în special pentru echipamentele de transfer termic, panourile fotovoltaice, echipamentele de dimensiuni mici, echipamentele TI și de telecomunicații de dimensiuni mici și lămpile care conțin mercur. Până pe 14 august 2015, Comisia prezintă un raport pe acest subiect, care trebuie să fie însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

7.8. Care este legătura dintre rata de colectare prevăzută la Articolul 7(1) și DEEE de la alți utilizatori în afară de gospodării particulare?

Până la 31 decembrie 2015, se aplică o un obiectiv de colectare de cel puțin 4 kilograme în medie pe cap de locuitor pe an de DEEE din gospodării particulare sau aceeași cantitate de greutate de DEEE care a fost colectată în respectivul stat membru în medie în cei trei ani precedenți, oricare este mai mare.

Totuși, începând din 2016, rata de colectare minimă va fi de 45%, calculată pe baza greutății totale a DEEE colectate într-un anumit an în statul membru în cauză și exprimată ca procent din greutatea medie a EEE introduse pe piață în cei trei ani precedenți (2013-2014-2015) în respectivul stat membru. Acest lucru înseamnă că începând cu 2016, o singură rată de colectare minimă se aplică cantității totale de DEEE atât din gospodării particulare, cât și de la alți utilizatori în afară de gospodării particulare.

8. INFORMAȚII PENTRU UTILIZATORI ȘI INFORMAȚII PENTRU STAȚIILE DE TRATARE - Articolele 14 și 15

8.1. Dacă EEE este marcat atunci când este introdus pe piața unui stat membru, EEE trebuie să fie marcat din nou atunci când este comercializat între state membre?

Nu. Dacă producătorul EEE (sau oricine cooperează în lanțul de aprovizionare) marchează EEE atunci când este introdus pe piața unui stat membru și EEE este comercializat în alt stat membru, partea responsabilă pentru marcarea EEE (ex. producătorul) în celălalt stat membru nu este obligată să marcheze din nou EEE, întrucât informațiile solicitate în baza Articolelor 14(4) și 15(2) deja există pe EEE.

Dacă producătorul EEE (sau oricine cooperează în lanțul de aprovizionare) nu marchează EEE atunci când este introdus pe piața unui stat membru și EEE este comercializat în alt stat membru, partea responsabilă pentru marcarea EEE în celălalt stat membru trebuie să marcheze EEE.

9. REPRESENTANTUL AUTORIZAT - Articolul 17

9.1. Producătorii au dreptul de a numi un reprezentant autorizat în loc să aibă sediu într-un stat membru?

Da. Conform Articolului 17(1), statele membre trebuie să se asigure că unui producător, definit la Articolul 3 (1)(f)(i) până la (iii), cu sediul în alt stat membru, i se permite, prin excepție de la Articolul 3(1)(f)(i) până la (iii), să numească o persoană fizică sau juridică cu sediul pe teritoriul său în calitate de reprezentant autorizat care să fie responsabil pentru îndeplinirea obligațiilor producătorului pe teritoriul său.

Pentru a ilustra acest lucru, se dă exemplul companiei A cu sediul într-un stat membru (SM1) care vinde EEE uneia sau mai multor companii (ex. companiile X, Y) din alt stat membru (SM2). Conform Articolului 17(1), SM2 trebuie să permită companiei A să numească un reprezentant autorizat responsabil pentru îndeplinirea obligațiilor companiei A în SM2. Acest lucru înseamnă că pentru cantitățile pe care compania A le introduce pe piața din SM2, reprezentantul autorizat este

responsabil pentru îndeplinirea obligațiilor relevante (ex. înregistrare, raportare la scheme etc.). Mai înseamnă că companiile X și Y nu trebuie să declare aceste cantități și că nu au nicio obligație de producător cu privire la aceste cantități. Dacă compania A nu numește un reprezentant autorizat în SM2, companiile X și Y (ca producători din SM2 conform Articolului 3(1)(f)(iii)) sunt producătorii responsabili din respectivul stat membru.

În ceea ce privește producătorii definiți la Articolul 3(1)(f)(iv), Articolul 17(2) din Directivă prevede că statul membru în care au sediul trebuie să se asigure că acești producători numesc un reprezentant autorizat în statul(e) membru(e) în care vând EEE prin mijloace de *comunicare la distanță* dacă nu au sediul în respectivul(e) stat(e) membru(e), pentru a avea o persoană care să asigure îndeplinirea obligațiilor pe care le au ca producători.

Vânzătorii la distanță, în sensul Articolului 3(1)(f)(iv), care au sediul într-o țară terță trebuie să fie înregistrați în statul membru căruia îi vând EEE. Dacă producătorii nu sunt înregistrați direct în statul membru căruia îi vând, trebuie să fie înregistrați printr-un reprezentant autorizat.

10. INSPECTAREA ȘI MONITORIZAREA - Articolul 23

10.1. Articolul 23(2) vrea să spună că statele membre trebuie să impună criteriile din Anexa VI pentru toate transferurile de EEE folosite?

Nu. În baza Articolului 23(2), statele membre trebuie să aplice cerințele din Anexa VI numai în cazurile în care există suspiciunea că un transfer de EEE folosite este un transfer de DEEE. Cerințele minime pentru transferuri nu trebuie să împiedice comerțul legal de echipamente folosite. Dacă există suspiciunea că un transfer este de fapt un transfer ilegal de deșeuri, Anexa VI le oferă statelor membre instrumentul legal de a clarifica situația⁽⁵⁾.

De exemplu, suspiciunea se poate semnala din cauza ambalării necorespunzătoare a EEE folosite. Ambalarea insuficientă pentru a proteja articolele în timpul transferului și operațiunile de încărcare și descărcare reprezintă o indiciu că un articol poate fi deșeu. Prin urmare, este puțin probabil ca EEE folosite ambalate corect să fie suspectate că sunt DEEE.

10.2. Articolul 23(2) se aplică și transferurilor de EEE folosite între statele membre?

Da. Articolul 23(2) se aplică atât transferurilor de EEE folosite din și către UE, cât și transferurilor de EEE folosite între statele membre.

10.3. Producătorul/persoana responsabilă pentru transfer poate fi răspunzător/răspunzătoare pentru costurile de depozitare dacă se dovedește că EEE folosite suspectate de a fi DEEE nu sunt DEEE?

Da. Articolul 23(3) al Directivei le permite statelor membre să perceapă costurile analizelor și inspecțiilor adecvate, inclusiv costurile de stocare, producătorului sau părților terțe care acționează în numele său sau altor persoane care organizează transferul indiferent dacă EEE folosite suspectate se dovedesc a fi sau nu DEEE.

11. CERINȚE MINIME PRIVIND TRANSFERURILE - Anexa VI 11.1.

„Posesorul” EEE folosite este întotdeauna proprietarul legal al respectivelor EEE?

Nu. Anexa VI punctul (1) se referă la „posesorul obiectului” care intenționează să expedieze sau care expediază EEE folosite; punctele (1)(c) și (5) din Anexa VI se referă la „posesorul care organizează transportul”. „Posesorul obiectului” este persoana fizică sau juridică ce (direct sau indirect) posedă EEE folosit, însă care nu este neapărat proprietarul legal al EEE folosit.

11.2. Protecția corespunzătoare împotriva deteriorării în timpul transferului, al încărcării și al descărcării necesită o ambalare suficientă și o stivuire corespunzătoare a încărcăturii?

Da. Atunci când EEE sunt transferate cu intenția de a fi reutilizate, se consideră că sunt protejate corespunzător prin ambalare suficientă și stivuire corespunzătoare (protecție ca în cazul transportului de produse noi).

11.3. Ce înseamnă „garanție” în contextul Anexei VI punctul 2(a)?

În contextul Anexei VI (punctul 2(a)), o „garanție” poate fi considerată o obligație, în baza legislației naționale, a producătorilor față de consumatori pentru lipsa conformității echipamentului la vânzarea bunurilor de consum sau orice acord scris de un vânzător sau producător de a repara sau a înlocui echipamentul dacă nu îndeplinește specificațiile prevăzute în certificatul de garanție sau în materialele publicitare aferente.

Garanțiile includ, de exemplu, garanția legală și pe cea a consumatorului prevăzute de Directiva 1999/44/CE, precum și garanțiile oferite de producători și vânzatori în raport cu tranzacțiile între întreprinderi care implică EEE. Termenul include și acțiunile contractuale suplimentare, cum ar fi garanțiile extinse sau obligațiile asumate în contextul acordurilor de vânzare, servicii, întreținere și reparații.

11.4. Derogarea de la cerințele menționate la punctul 2 din Anexa VI se aplică atunci când EEE folosite de transferat se supun unui contract de leasing?

Conform definiției DEEE de la Articolul 3(1)(3), EEE devin DEEE atunci când posesorul elimină sau intenționează sau i se solicită să elimine EEE. EEE folosite în baza unui contract de leasing valabil și care sunt transferate de o persoană implicată, cu titlu profesional, într-o activitate de leasing, nu sunt DEEE atâta timp cât posesorul nu are intenția de a le elimina. Prin urmare, respectivele EEE nu sunt „suspectate de a fi DEEE” decât dacă există alt motiv pentru a se crede că EEE folosite nu sunt destinate pentru utilizare suplimentară (ex. ambalare insuficientă și stivuire necorespunzătoare a încărcăturii).

11.5. În ce cazuri se aplică derogarea din Anexa VI punctul 2(b)?

Punctul 2(b) din Anexa VI se aplică EEE folosite pentru uz profesional trimise pentru recondiționare sau reparare în baza unui contract valabil cu intenția de reutilizare, trimise către

- producător sau
- o parte terță care acționează în numele producătorului sau
- o instalație terță din țările în care se aplică Decizia C(2001)107/Final a Consiliului OCDE cu privire la revizuirea Deciziei C(92)39/Final privind controlul circulației transfrontaliere a deșeurilor destinate pentru operațiuni de valorificare.

11.6. Care este scopul „declarației de responsabilitate a persoanei responsabile”? Cum trebuie să arate această declarație?

Scopul „declarației de responsabilitate a persoanei responsabile” menționate la punctul 4(b) din Anexa VI este acela de a identifica persoana fizică sau juridică ce își asumă responsabilitatea pentru transfer cu privire la cerințele din Anexa VI. Persoana responsabilă este cea care organizează transferul. Declarația se poate face, de exemplu, adăugându-se textul adecvat la declarația solicitată la Anexa VI punctul 1(c).

11.7. Este necesar să se furnizeze toate informațiile menționate la punctul 5 din Anexa VI pentru a se dovedi că un obiect constituie EEE folosit?

Nu. Transferurile de EEE folosite care sunt incluse în una dintre derogările de la punctul 2 nu trebuie să fie însoțite de documentația de la punctele 1(a), 1(b) și 3. Formularea de la punctul 5 din Anexa VI ar putea fi înțeleasă greșit, ca și când ar solicita suplimentar documentație care nu este necesară atunci când are loc un transfer de EEE folosite conform uneia dintre derogările de la Anexa VI punctul 2.

11.8. EEE excluse din domeniul de aplicare al Directivei trebuie să îndeplinească cerințele Anexei VI la transfer?

Nu. EEE care sunt excluse din domeniul de aplicare al Directivei (ex. unelte industriale fixe de mari dimensiuni și instalații fixe de mari dimensiuni defecte) nu se supun cerințelor minime privind transferurile din Anexa VI.

Anexă

Obiectivul acestei anexe este de a ajuta la ilustrarea domeniului de aplicare al Directivei.

Anexa este împărțită în două părți:

Partea 1: Prezintă un arbore decizional care poate fi utilizat de către producători pentru a afla dacă Directiva se aplică produselor lor și de către autoritățile naționale pentru a decide dacă anumite echipamente se încadrează sau nu în domeniul de aplicare al Directivei.

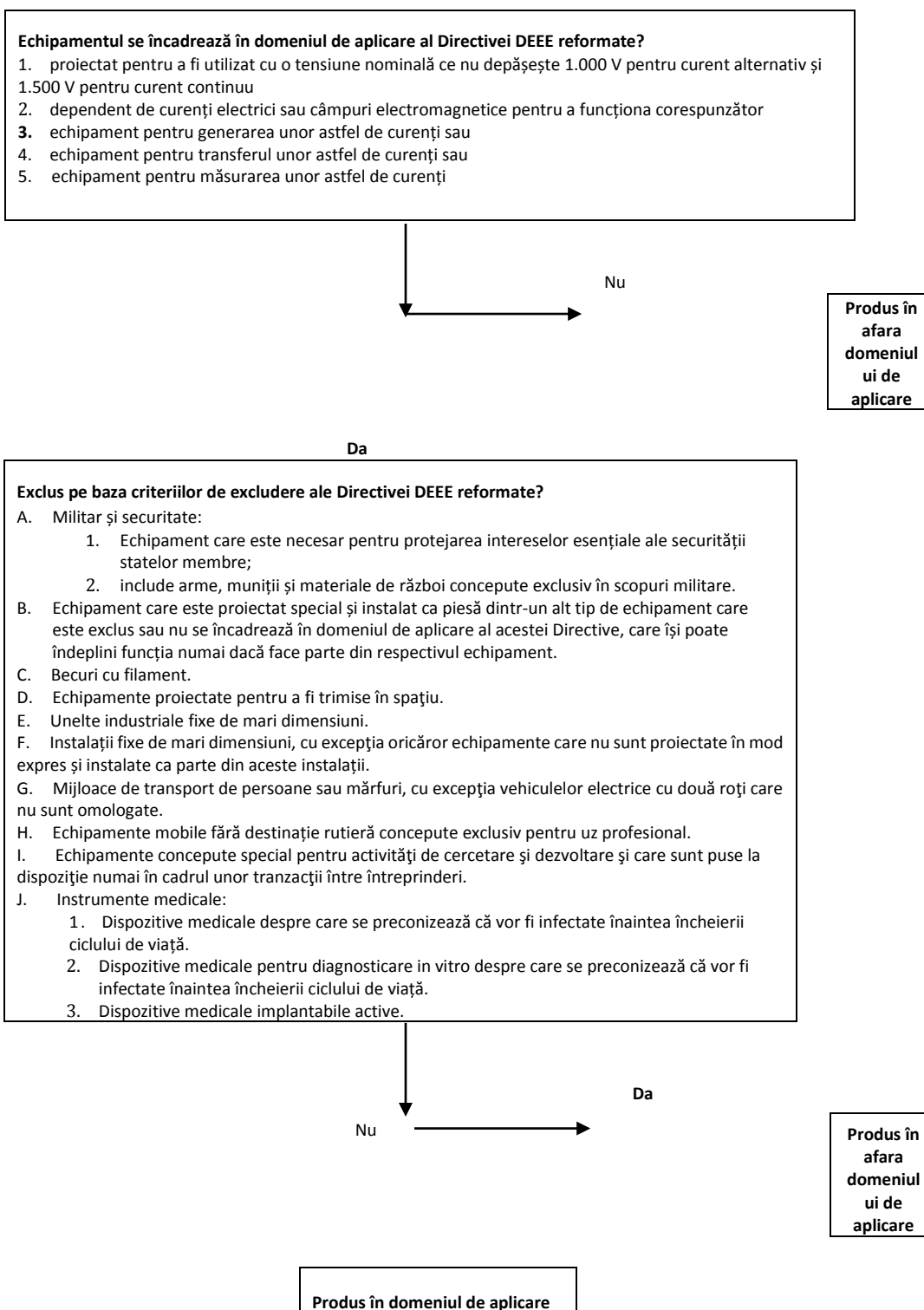
Part 2: Prezintă o descriere a criteriilor care stabilesc dacă un anumit echipament se încadrează sau nu în domeniul de aplicare al Directivei și oferă exemple punctuale.

PARTEA 1: Arbore decizional - Cum pot afla dacă Directiva se aplică produsului meu?

Pentru a afla dacă cerințele Directivei se aplică produsului dvs., urmați arborele decizional de mai jos. Parcurgeți fiecare casetă. Dacă răspundeți cu **DA** la criteriul 1 și la unul dintre criteriile 2-5 din prima casetă, echipamentul este considerat EEE și se încadrează, ca punct de plecare, **ÎN** domeniul de aplicare al Directivei. Dacă răspundeți cu **NU** la toate criteriile din prima casetă, echipamentul dvs. nu este reglementat de Directivă.

Dacă răspundeți cu DA la unul dintre criteriile A-J din a doua casetă, este probabil ca echipamentul dvs. să fie exclus din domeniul de aplicare al Directivei. Primele trei criterii (A, B, C) se aplică deja în perioada de tranziție, iar restul se aplică începând cu 15 august 2018. În caz de îndoială, contactați autoritatea națională din statul membru în cauză. Dacă echipamentului dvs. nu i se aplică niciun criteriu de excludere, el se încadrează **ÎN** domeniul de aplicare al Directivei.

Arbore decizional

PARTEA 2: Descrierea criteriilor care stabilesc dacă un anumit echipament se încadrează sau nu în domeniul de aplicare al Directivei - exemple

Această secțiune a anexei prezintă cele 15 criterii care stabilesc ce se încadrează și ce nu se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei DEEE. Este prezentat un scop pentru fiecare criteriu și – unde este cazul – sunt date exemple de interpretări greșite ale criteriilor. Ele au rolul de a lămurii posibilele aspecte neclare ale fiecărui criteriu.

În prima coloană, sunt indicate numerele folosite în această anexă: criteriile de includere 1-5 și criteriile de excludere A-J. A doua coloană conține textul criteriilor din Directivă, iar a treia coloană prezintă scopul criteriilor (de ce au fost introduse) și exemple de interpretări greșite. Motivul introducerii scopului este acela că în timp ce se discută dacă EEE se încadrează sau nu în domeniul de aplicare, cuvintele sunt adesea interpretate/înțelese/traduse diferit, astfel că se poate pierde înțelesul inițial.

Exemplu: În urma vechii Directive DEEE 2002/96/UE apăruse „zvonal” că echipamentele profesionale din categoria 6 care se fixează de perete sunt considerate în afara domeniului de aplicare. Acest lucru este departe de formularea Directivei, care nu menționează „fixe” ca criteriu independent de excludere a echipamentelor din domeniul de aplicare în general.

Criterii care stabilesc EEE care se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei ⁶		
Nr.	Criteriu	Explicație
1	Echipament proiectat pentru a fi utilizat cu o tensiune nominală ce nu depășește 1.000 V pentru curent alternativ și 1.500 V pentru curent continuu,	<p>Scop: De a exclude echipamentul dacă tensiunea puterii electrice de intrare sau ieșire depășește limitele specificate și obișnuite.</p> <p>Exemplu de interpretare greșită: Excluderea uneltelor/utilajelor/echipamentelor dacă tensiunea care apare în interiorul echipamentului depășește limitele. De exemplu, pliciu electric care scurtcircuitază atunci când o muscă îi atinge firele și elimină scurt o tensiune ridicată în ciuda faptului că este alimentat de două baterii AA.</p>
2	Echipament dependent de curenți electrici sau câmpuri electromagnetice pentru a funcționa corespunzător,	<p>Scop: De a se asigura că echipamentele care nu au nevoie de energie electrică pentru a-și îndeplini funcția principală (dar au nevoie, de exemplu, numai de o scânteie pentru a porni) sunt excluse din domeniul de aplicare al Directivei. Printre exemple se numără mașinile de tuns iarbă cu benzină, brichetele, aragazurile cu gaz numai cu aprindere electronică.</p> <p>Exemplu de interpretare greșită: Excluderea echipamentelor care se diferențiază printr-o funcție electrică (ex. o periută de dinți electrică se încadrează clar în domeniul de aplicare al Directivei, deoarece depinde de curenți electrici sau câmpuri electromagnetice pentru a funcționa corespunzător și nu trebuie să fie exclusă, însă deoarece poate fi totuși folosită ca periută de dinți simplă dacă curentul electric sau câmpul electromagnetic este întrerupt).</p>

⁶În orice caz, echipamentele care corespund definiției EEE se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei dacă nu beneficiază de excludere în baza Articolului 2 al Directivei.

3	Echipament pentru generarea curenților electrici sau câmpuri electromagnetice,	<p>Scop: De a se asigura că toate generatoarele de energie electrică, proiectate pentru a fi utilizate cu o tensiune nominală ce nu depășește 1.000 V pentru curent alternativ și 1.500 V pentru curent continuu, sunt incluse în domeniul de aplicare al Directivei, inclusiv generatoarele de putere care funcționează cu combustie, energie eoliană, hidroelectrică, solară sau de altă natură.</p> <p>Scopul nu este acela de a include o întreagă centrală electrică, ci doar echipamentele care generează curenți electrici sau câmpuri electromagnetice.</p> <p>Exemplu de interpretare greșită: Includerea în domeniul de aplicare a unei întregi centrale electrice sau includerea unui generator care este vizat de oricare dintre excluderile de la domeniul de aplicare (ex. generator proiectat special și instalat ca parte dintr-un alt tip de echipament care este exclus sau nu se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei).</p>
4	Echipament pentru transfer de curenți electrici sau câmpuri electromagnetice,	<p>Scop: De a se asigura că toate mijloacele de transfer de curenți electrici sau câmpuri electromagnetice, inclusiv fire, cabluri, transformatoare și antene, sunt incluse în domeniul de aplicare ca EEE dacă nu sunt vizate de niciuna dintre excluderile de la domeniul de aplicare.</p> <p>Exemplu de interpretare greșită: Excluderea cablurilor și antenelor cu argumentul că nu au o funcție independentă. Funcția lor principală este de a transfera curenți electrici sau câmpuri electromagnetice.</p>
5	Echipament pentru măsurarea curenților electrici sau a câmpurilor electromagnetice,	<p>Scop: De a asigura includerea în domeniul de aplicare a echipamentelor de măsurare a curenților electrici sau a câmpurilor electromagnetice chiar dacă ele ca atare nu consumă energie, de exemplu un voltmetru.</p> <p>Exemplu de interpretare greșită: Nu a fost identificat.</p>

Excluderi de la domeniul de aplicare al Directivei		
A	Echipament care este necesar pentru protejarea intereselor esențiale ale securității statelor membre, inclusiv arme, muniții și materiale de război concepute exclusiv în scopuri militare.	<p>Scop: De a se asigura că echipamentele care sunt necesare pentru protejarea intereselor esențiale ale securității statelor membre (ex. echipamente de informații militare) și materialele de război proiectate pentru scopuri militare pot fi construite cu componente altfel interzise și eliminate fără ca construirea lor să fie făcută publică. Astfel, este esențial ca aceste echipamente să nu fie disponibile în comerț pentru alți utilizatori în afară de forțele de securitate națională și militare și să nu intre în fluxurile de deșeuri obișnuite.</p> <p>Exemplu de interpretare greșită: Excluderea echipamentelor care sunt disponibile public cu argumentul că sunt parte din sau monitorizează, de exemplu, un stoc de arme militare. O lanternă verde pentru armată și materialele militare, dacă confidențialitatea echipamentelor nu este însemnată pentru securitatea națională, se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei.</p>
B	Echipament care este conceput special și instalat ca piesă dintr-un alt tip de echipament care este exclus sau nu se încadrează în domeniul de aplicare al acestei Directive, care își poate îndeplini funcția numai dacă face parte din respectivul echipament.	<p>Scop: De a asigura că echipamentele proiectate pentru a fi instalate ca parte dintr-un alt tip de echipament care este <i>fie</i> exclus din domeniul de aplicare, <i>fie</i> nu se încadrează în domeniul de aplicare al acestei Directive și nu au o funcționalitate independentă nu intră sub incidența noii Directive DEEE.</p> <p>Exemple:</p> <ul style="list-style-type: none"> Echipamentele proiectate pentru a fi instalate ca parte dintr-o navă sau o mașină care își pot îndeplini funcția numai dacă fac parte dintr-o navă sau mașină și sunt eliminate conform legislației referitoare la vehiculele și navele scoase din uz sunt vizate de această excludere. Un astfel de exemplu este un radio integrat sau un echipament de navigare. Echipamentele proiectate pentru a fi instalate ca parte dintr-o instalație fixă de mari dimensiuni. <p>Exemplu de interpretare greșită: De a se considera că această excludere vizează și echipamentele cu o funcție independentă pe motiv că se poate întâmpla să fie parte dintr-o altă instalație. De exemplu, este o greșeală să se excludă din domeniul de aplicare al Directivei un frigider integrat din cauză că ar putea fi considerat parte dintr-un dulap de bucătărie care este</p>

		exclus din domeniul de aplicare al Directivei sau să se excludă din domeniul de aplicare un panou TV normal care este în permanență montat pe un perete, deoarece poate fi considerat parte din perete.
C	Becuri cu filament	Scop: De a exclude echipamentele care sunt deja scoase de pe piața europeană. Exemplu de interpretare greșită: Excluderea lămpilor care sunt explicit menționate în Anexa IV a noii Directive DEEE ca fiind în domeniul de aplicare.
D	Echipamente proiectate pentru a fi trimise în spațiu.	Scop: De a exclude echipamentele care nu sunt proiectate pentru a ajunge înapoi pe pământ. Exemplu de interpretare greșită: Excluderea echipamentelor utilizate pentru procesul de controlare a sateliților etc., dar care nu părăsesc niciodată solul. Excluderea echipamentelor proiectate inițial pentru a fi trimise în spațiu și cărora li s-au descoperit ulterior întrebunțări la sol.
E	Unelte industriale fixe de mari dimensiuni⁶	Scop: Ideea este că uneltele/utilajele industriale de mari dimensiuni care sunt instalate, întreținute, utilizate și demontate de către profesioniști trebuie să fie excluse din noua Directivă DEEE. Exemplu de interpretare greșită: Excluderea din domeniul de aplicare a oricărei unelte industriale. Numai cele care corespund definiției uneltelor industriale fixe de mari dimensiuni sunt excluse de la domeniul de aplicare al Directivei.
F	Instalații fixe de mari dimensiuni, cu excepția oricăror echipamente care nu sunt proiectate în mod expres și instalate ca parte din aceste instalații⁷	Scop: Ideea este că EEE profesionale care sunt de mari dimensiuni și fixe, dar nu sunt unelte industriale, pot fi scutite dacă îndeplinesc criteriile din definiția „instalației fixe de mari dimensiuni”. În secțiunea introductivă 9, platformele petroliere, sistemele de transport de bagaje din aeroporturi și lifturile sunt menționate ca exemple de instalații fixe de mari dimensiuni. Exemplu de interpretare greșită: De a se pretinde că o lampă stradală sau o lampă de stadion fixată de un stâlp sau un televizor montat pe un perete este o instalație fixă. De a se pretinde că echipamentele nu se încadrează în domeniul de aplicare ca parte dintr-o instalație fixă de mari dimensiuni chiar dacă ele nu sunt proiectate special și instalate ca parte din instalație.
G	Mijloace de transport de persoane sau mărfuri, cu excepția vehiculelor electrice cu două roți care nu sunt omologate	Scop: De a exclude camioanele, mașinile, motocicletele, trenurile, bărcile, avioanele și alte mijloace de transport. Intenția este de a se face o diferență între mijloacele de transport omologate și cele care nu sunt omologate. Exemplu de interpretare greșită: Excluderea mașinilor electrice de jucărie în care pot sta 1 sau 2 copii. Un astfel de vehicul de jucărie este considerat mai întâi o jucărie și nu este exclus din domeniul de aplicare al Directivei. Excluderea unei biciclete electrice sau a unei trotinete electrice care nu este omologată.
H	Echipamente mobile fără destinație rutieră concepute exclusiv pentru uz profesional⁸	Scop: De a exclude echipamentele de transport și echipamentele mobile electrice concepute exclusiv pentru uz profesional, care în timpul funcționării se și deplasează. Exemple sunt stivuitoarele, mașinile de tuns iarbă, roabele electrice, mașinile de curățat străzi și macaralele mobile. Exemplu de interpretare greșită: Excluderea unui echipament proiectat să frământa aluat pentru producție profesională de pâine cu argumentul că poate fi mutat prin brutărie.

⁷Definiția uneltelor industriale fixe de mari dimensiuni conform Articolului 2(1)(b): „Unelte industriale fixe de mari dimensiuni” înseamnă un ansamblu de mari dimensiuni de mașini, echipamente și/sau componente care funcționează împreună pentru o aplicație specifică, sunt instalate și deinstalate cu titlu permanent de către profesioniști într-un anumit loc și utilizate și întreținute de profesioniști într-o instalație industrială de producție sau de cercetare și dezvoltare;

⁸Definiția instalațiilor fixe de mari dimensiuni conform Articolului 2(1)(c): „instalație fixă de mari dimensiuni” înseamnă o anumită combinație de mari dimensiuni de mai multe tipuri de aparate și, după caz, de alte dispozitive, care:

(i) sunt asamblate, instalate și deinstalate de către profesioniști,

(ii) sunt destinate utilizării permanente ca parte a unei clădiri sau a unei structuri într-un amplasament prestabilit și destinat acestui scop și

(iii) pot fi înlocuite numai prin același tip de echipament proiectat special.

⁹Definiția „echipamentelor mobile fără destinație rutieră” conform Articolului 2(1)(d): „echipamente mobile fără destinație rutieră” înseamnă echipamente care dispun de o sursă proprie de energie, a căror funcționare în timpul lucrului necesită fie mobilitate, fie o mișcare continuă sau semicontinuă între o succesiune de puncte de lucru fixe;

		<p>Excluderea unui malaxor de beton cu argumentul că poate fi mutat de pe un șantier pe altul.</p> <p>Excluderea unei pompe de apă (nefixe) cu argumentul că nu este fixă, prin urmare este mobilă. Cerința obligatorie pentru excluderea pompei din domeniul de aplicare este că are roți sau elemente asemănătoare și în timp ce pompează apă (funcționează) se deplasează pe aceste roți.</p>
I	<p>Echipe concepute special pentru activități de cercetare și dezvoltare și care sunt puse la dispoziție numai în cadrul unor tranzacții între întreprinderi.</p>	<p>Scop:</p> <p>Anumite echipamente pentru cercetare și dezvoltare pot fi atât de specializate încât producătorul nu dorește să facă publică metoda de construire. Astfel, este esențial ca echipamentele să fie disponibile numai pentru cercetare și dezvoltare și să fie excluse pentru a nu reprezenta o sarcină pentru cercetare, progres științific, dezvoltare și inovație în UE.</p> <p>Exemplu de interpretare greșită:</p> <p>Granița dintre echipamentele de cercetare și dezvoltare pentru gospodării particulare și echipamentele de cercetare și dezvoltare pentru alți utilizatori în afară de gospodării particulare poate fi greu de definit. A se pretinde că echipamentele sunt încă vizate de această excludere atunci când devin disponibile pe scară largă reprezintă o interpretare greșită a excluderii.</p> <p>Excluderea echipamentelor ca centrifugele sau dispozitivele de măsurare a gazelor sangvine dacă echipamentele se folosesc atât pentru cercetare și dezvoltare, cât și pentru îngrijire obișnuită în spitale sau în scopuri educative.</p>
J	<p>Dispozitive medicale și dispozitive medicale pentru diagnosticare in vitro, când se presupune că acestea sunt infectate înainte de a fi scoase din uz, și dispozitivele medicale implantabile active¹⁰.</p>	<p>Scop:</p> <p>De a evita scoaterea echipamentelor electrice din persoane decedate.</p> <p>De a evita ca echipamentele infectate să ajungă în fluxul de deșeurii, punând în pericol sănătatea oamenilor.</p> <p>Exemplu de interpretare greșită:</p> <p>Excluderea oricărui obiect care a intrat în contact cu lichide corporale, inclusiv termometre, echipamente medicale re folosibile, când părțile minore infectate ale echipamentului (tuburi) sunt eliminate de fiecare când se folosește echipamentul în timp ce echipamentul principal se poate dezinfecta.</p> <p>Exemplu: un dispozitiv automat de controlare și perfuzare a insulinei constă dintr-un produs electric re folosibil, un ventil trecut prin pielea pacientului și un tub între dispozitivul electric și ventil. Se presupune că produsul electric re folosibil nu se infectează. O interpretare greșită ar fi, prin urmare, excluderea dispozitivului electric de control și perfuzare.</p>

¹⁰**Definiția „dispozitivului medical” conform Articolului 2(1)(m):** „Dispozitiv medical” înseamnă un dispozitiv sau un accesoriu medical, în sensul literei (a) sau, respectiv, al literei (b) de la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 93/42/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind dispozitivele medicale (1), care este EEE;

Definiția „dispozitivului medical pentru diagnosticare in vitro” conform Articolului 2(1)(n): „dispozitiv medical pentru diagnosticare in vitro” înseamnă un dispozitiv sau un accesoriu de diagnosticare in vitro, în sensul literei (b) sau, respectiv, al literei (c) de la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 98/79/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 1998 privind dispozitivele medicale pentru diagnosticare in vitro (25), care este EEE;

Definiția „dispozitivului medical activ implantabil” conform Articolului 2(1)(o): „dispozitiv medical activ implantabil” înseamnă un dispozitiv medical implantabil activ, în sensul literei (c) de la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 90/385/CEE a Consiliului din 20 iunie 1990 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la dispozitivele medicale active implantabile (26), care

este EEE.